

PI
0646

**SCENA ȘI
ECRANUL**

NUMARUL 9

MAI 1958

Ce ați dori să vă cînt la Festival? Papotin, una dintre păpușile lui André Tahon (La compagnie des marottes) așteaptă răspunsul Dvs.

COPERTA I-a: PROSPERO, DUCELE MILANULUI (TOMA DIMITRIU) DEZVALUIE FIICEI SALE MIRANDA (ILEANA IORDACHE) TAINA UNUI INDELUNGAT SURGHIU. SCENĂ DIN „FURTUNA“ DE W. SHAKESPEARE.

COPERTA a IV-a: ISMENA (ANA DORNESCU), ANTIGONA (OLGA TUDORACHE) ȘI CREON (AL. POP-MARȚIAN) ÎN TRAGEDIA LUI SOPHOCLES „ANTIGONA“, CARE SE REPREZINTĂ LA TEATRUL TINERETULUI.

PL 0646

Gânduri pentru Festival

Solicitat să-mi dau modestul meu aport la conducerea lucrărilor de organizare pentru Festivalul Internațional al Teatrelor de Păpuși și Marionete, ce va avea loc în București între 15 mai — 1 iunie 1958, cum puteam să nu accept această sarcină din toată inima? Căci chiar din primele zile mi-a permis a cunoaște mai îndeaproape una din cele mai străvechi arte ale lumii, cu toate ramificările sale în spațiu și în timp. O artă străveche, care n-a îmbătrânit. O artă care regenerează, reîntinereste și se îmbogățește cu fiecare an și cu contribuția fiecărui popor din toate ungherele planetei.

ACADEMICIAN CEZAR PETRESCU

Primesc cu plăcere invitația Dv. amabilă și socotesc pentru mine o mare cinste de a participa la Festival.

NINA GHERNET — Leningrad, scriitoare, invitată de onoare.

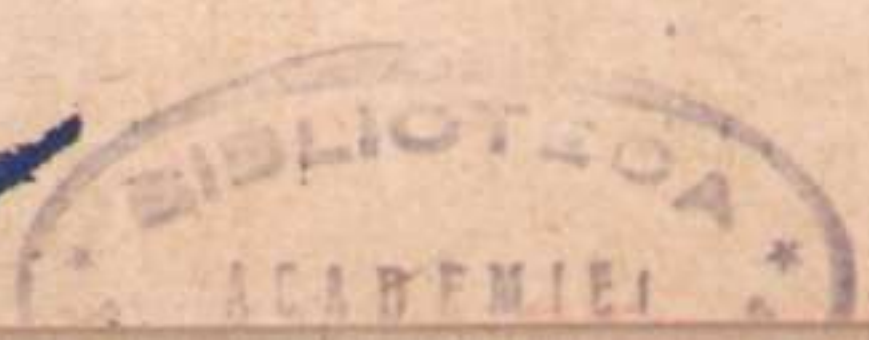

Luna mai este luna primăverii, luna tinereții și a înmuguririi — și Festivalul Păpușilor de la București va fi o sărbătoare a artei noastre mereu înfloritoare.

MARGARETA NICULESCU — directoarea Teatrului Țandărică, laureată a Premiului de Stat.

P 1276.554

Festivalul Teatrelor de Păpuși care are loc în luna mai la București constituie pe drept cuvânt un punct atrăgător în calendarul manifestărilor culturale internaționale și sperăm că se va reuși să se înlăture toate dificultățile formale, pentru ca să poată veni la București toți aceia care se bucură de pe acum de întâlnirea aceasta.

Dr. JAN MALIK
laureat al Premiului de Stat, secretar general al UNIMA

Păpușa n-are glas. Ea repetă glasul mâinilor, minților și sufletelor noastre. Ea vorbește limba celui care îi dă viață. Acum, când ne-am adunat laolaltă, în ciuda depărtărilor, atâtea minți, atâtea suflete, atâtea mâini fermecate, să învățăm PĂPUȘA să vorbească o singură limbă, pe înțelesul tuturor: limba păcii, a artei în slujba înțelegerii dintre popoare, graiul mâinilor și inimilor înfrățite.

MIOARA CREMENE

Dragostea pentru toți copiii poate și trebuie să constituie una dintre punțile de legătură între popoarele lumii. Sub semnul acestei dragoste, întâmpinăm Festivalul la care sîntem cinstiți a fi gazde și în care punem nădejdi pe atît de mari, pe cît sînt de mărunți spectatorii acestui gen de spectacole.

MARCEL BRESLAȘU

Sînt fericit cã pot sã accept invitația Dv. de a face parte din juriul internațional al Festivalului Internațional al teatrelor de păpuși și marionete, de la București.

JACQUES CHESNAIS — Membru în juriul Festivalului.

Așteptîndu-i pe HURVINEK, PETRUȘCA, KARAGHIOZO, PENDY, GUIGNOL, POLICHINELLE, PUNCH, HANSWURST, PICKELHARING și pe toți ceilalți eroi populari ai lumii chemați de festival, îi pregătesc Tândărică, un rol, hăinuțe, bicicleta și mașina pentru a porni să-i întîmpinăm și să le urăm clipe frumoase și rodnice în cadrul primului nostru Festival Internațional.

DORINA TANASESCU —
mînuitoare de păpuși
laureată a Premiului de Stat

Alo, Redacția? La telefon e Violeta. Vă mulțumesc că mi-ați anunțat și mie Festivalul Păpușilor. Alo, mă auziți? Moș Gerilă mi-a făgăduit că dacă nu vă voi spune nici o minciună, dar nici una anul acesta, în locul unei jucării obișnuite voi căpăta zeci de păpuși și marionete.

De-ați ști cît mă bucur. Abia aștept să-mi văd prietenii veniți din toate colțurile lumii, păpuși iubite de copiii tuturor popoarelor. Și în cinstea festivalului promit să fiu atît de cuminte, încît veți uita că m-ați poreclit cîndva: „Fetița mincioasă“.

ANTIGONA

Tragedie de Sophocles

Mă ocărăște! Ea acum dacă ar
scăpa
Nepedepsită de-azi -nainte ea, nu eu,
Ar stăpîni aici în locul meu...

Creon (Pop Marțian)

Nici ea nu va muri, cum crezi, în
fața mea.
Și nici pe mine n-ai să mă mai
vezi,
Vreodată în fața ta. Și nimeni
dintre ai tăi
Cu nebunia ta alături n-o trăi.

Haemon (Al. Ciprian)

Curînd, curînd în casa ta vor
Plînsori, vor fi jeluîți aici bărbați,
femei ;
Curînd apoi dușmanii tăi vor ridica
Oștiri în fața ta, din toate părțile...

Tirezias (H. Polizu)

Cu vorbe apără-te tu. Tăcută, eu
Mă duc să îngrop pe fratele-mi
iubit.

Antigona (Olga Tudorache)

Te du de vrei, dar tot nebună tu
rămîi.

... E totuși sfîntă, nebunia ta.

Ismena (Ana Dornescu)

Moralitatea Doamnei Dulska

Scriitoarea poloneză Gabriela Zapolska, a reușit cu multă măiestrie — și asta chiar în fața spectatorilor — să dea de-o parte cel de al patrulea perete al apartamentului locuit de familia doamnei Dulska, și să introducă publicul în viața intimă a acestei case „onorabile“.

Cu siguranță că doamna Dulska — cu toată cupiditatea ei — n-ar fi acceptat cu nici un preț, ca cineva străin să afle și mai ales să participe la toate întâmplările zilnice din interiorul camerelor. Doamna Dulska este o proprietăreasă foarte... „onorabilă“. Nimeni nu trebuie să știe că unul din apartamente este

Sică Alexandrescu dă indicații lui Radu Beligan cum să stea în genunchi în fața Marcellei Rusu. Noi am vrea să știm însă dacă i le dă lui Horace sau lui Frederic?... Nu înțelegeți nedumerirea noastră? După ce veți fi „invitați la castel“, veți înțelege.

ce joacă ni ce pregătente
NATIONALUL

închiriat unei femei de moravuri ușoare. Doar trăsurile care aduc diferiți „musa-firi“ se opresc la capătul străzii, ceva mai departe... În schimb cealaltă chiriașă trebuie să fie dată afară; a avut lipsa de pudoare să se sinucidă din dragoste. Trăsura salvării a venit pînă în fața casei, și a fost un scandal de a aflat toată mahalaua...

Iar faptul că fiul ei a necinstit-o pe tînăra servitoare Hanka, și că într-un moment de disperare vrea chiar să se căsătorească cu ea, va fi bineînțeles mușamalizat cu singurul mijloc de care dispunea doamna Dulcka pentru asigurarea buneilor moravuri: **banii**.

Această puternică satiră de moravuri, de la începutul secolului nostru va vedea foarte curînd lumina rampei la Teatrul Național „I. L. Caragiale“ în regia maestrului Sică Alexandrescu. Rolul titular va fi interpretat de Silvia Dumitrescu.

„Dușmanii“ drama marelui Maxim Gorki, va vedea lumina rampei în cîteva zile, sub direcția de scenă a lui Al. Finți. Din distribuție fac parte: Irina Răchițeanu-Șirianu, Elvira Godeanu, Cella Dima, Marcella Rusu, Costache Antoniu, Ion Finteșteanu, Radu Beligan, Nicu Dimitriu, Toma Dimitriu, Al. I. Ghibericon.

Silful Ariel (Eva Pătrășcanu) îi cere ducelui Prospero (Toma Dimitriu) să-l elibereze....

(„Furtuna“ de W. Shakespeare)

La o repetiție cu „Romanțioșii“, aparatul nostru fotografic l-a surprins pe Ion Manu împărtășind colegilor săi mai tineri — Victor Moldovanu și Coca Andronescu, în prezența regizorului I. Cojar — din marea lui experiență scenică.

Doi tineri exaltați, o fată și un băiat — doi bătrâni ridicoli — tații lor, un spadassin mijlocitor, un grădinar și un zid. O temă moralizatoare într-un subiect hazliu, versuri zglobii în trei acte pline de acțiune, iată elementele unei piese în versuri de Edmond Rostand. La acestea se adaugă o traducere inspirată și actorii care o vor juca: Ion Manu, Nicu Dimitriu, Marcel Enescu, Victor Moldovan C. Giura și Coca Andronescu. Muzica lui P. Hurmuzescu gingașă și sugestivă cred că ne va ajuta ca și decorul și costumele lui St. Noriss să prezentăm „Romanțioșii“, așa cum o cere Rostand:

- Costume clare, rime ușoare
Amor în parc, cîntînd divin...
- Nebun quintetto, cer florentin,
certuri... de altfel trecătoare,
Efect de lună, rază de soare,
Mantale negre, bun spadassin...
Un bun repaos de piese — amare,
un pic de cîntec, Watteau puțin,
Spectacol foarte cast și senin,
Amanți zburdalnici, un zid în floare...
Costume clare, rime ușoare.

Dacă pe lîngă acestea toate va reeși limpede și morala, vom avea toate motivele să fim mulțumiți.

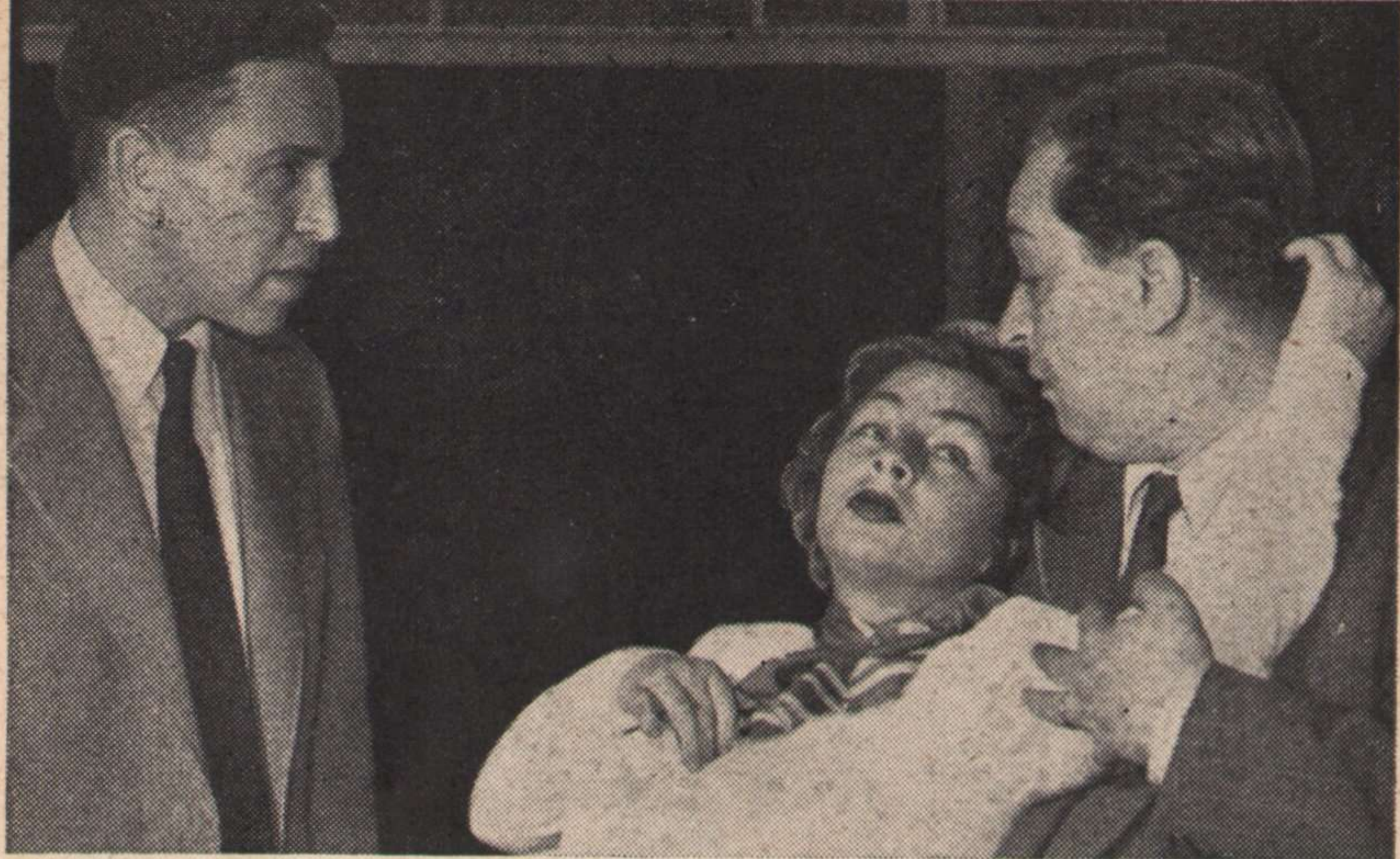
I. COJAR
Regizor artistic
al Teatrului Național
„I. L. Caragiale“

George Vraca și Aurelia Sorescu
in noua premieră a Teatrului
Armatei

mesterul MANOLE

de Laurențiu Fulga

TEATRUL ARMATEI

Regizorul George Rafael, repetind cu Ninetta Gusti și Florin Scărlătescu „Topaze“.

TOPAZE

„Intr-o societate în care necinstea, compromisul, excrocheria declarată, șantajul politic și prostituția în toate sensurile, sînt rezultatul puterii corupătoare a banului, naivul profesor Topaze își ține, cu toată convingerea, naiva sa lecție de morală: „Nu banii aduc fericirea“, „Avutul nemeritat nu e de nici un folos“ etc. Și asta în ilaritatea chiar și a unor copii de 10 ani, elevii pensionului Muche. Lecției de morală a lui Topaze, societatea capitalistă i-o opune pe a sa proprie.

Ideea regizorală de bază a spectacolului exprimată mai acut la sfîrșitul actului III este confruntarea acestor două lecții de morală.

În urma confruntării trăite, profesorul Topaze încetează de a mai fi profesorul Topaze, preschimbindu-se într-un excroc cinic. Batjocorit și ofensat, Topaze înțelege — de pe poziția plesei lui Pagnol — că printre lupi trebuie să fii lup. Spectacolul nostru este deci istoria trecerii unei conștiințe de la candoare la cinism, în condițiile demnității omenești ultragiutate. Așa am înțeles această clară comedie, verva ei malițioasă și sarcasmul său în fond destul de trist“.

GEORGE RAFAEL

ȘTIRI

În foaierele Teatrului Armatei se repetă „Tom Sawyer“. Piesa „Tom Sawyer“ este o dramatizare alcătuită după motive din romanele „Tom Sawyer“ și „Hucklebery Fin“ ale cunoscutului scriitor Mark Twain. Dramatizarea a fost efectuată de doi scriitori: Hanus Burger și Ștefan Heym. Traducerea este semnată de Sergiu Fărcașanu.

Sawyer și Fin, cei doi eroi vor fi interpretați de Lia Fărcașanu și Mariana Oprescu. Regia artistică aparține lui Gh. Cheța și E. Schön.

*

„Viraj periculos“ de J. Priestley jucată la noi în țară acum zece ani, se reia constituind o nouă premieră a Teatrului Armatei în actuala stagiune. Direcția de scenă e semnată de tînărul regizor L. Pintilie.

IN REPETIȚIE
LA TEATRUL MUNICIPAL

IOANA d'ARC

Cronică dramatică în 6 scene și un epilog de G. Bernard Shaw.

Cînd porți vreme îndelungată în suflet o dorință mare și într-o bună zi ți se îndeplinește — găsești anevoie un cuvînt pentru ca să-ți rostești bucuria. — Eu de mult îmi doream să joc rolul Ioanei D'Arc, țărăncuța din Lorena, care în vremuri de grea cumpănă, a exprimat printr-o atitudine temerară și înflăcărată demnitatea și dirzenia poporului ei. Și îmi doream s-o întruchipez așa cum a văzut-o Shaw, adică așa cum a și fost în adevăr: o ființă de o rară puritate, cu o inimă caldă, cu o voință de fier și o energie năvalnică.

Pentru a o interpreta pe scenă m-am aplecat asupra vieții ei cu sfială; doar nu era o străină pentru mine. Cu sfială mă înfățișez și eu înaintea spectatorilor; aș vrea să pot juca astfel încît ei să o înțeleagă și să-i simtă vibra-

ția sufletească neobișnuită; ar fi răsplata strădaniei mele.

CLODY BERTOLA

Aveam 19 ani cînd am citit prima oară „Sf. Ioana“ a lui G. B. Shaw.

Am repetat această plăcută lectură cred, în fiecare an. Pe atunci s-o lucrez pe scenă era o aspirație. Cu fiecare lectură, dorința realizării unui spectacol sporea. Și desigur de fiecare dată, experiența vieții îmi îngăduia o mai adîncă urmărire a tezelor susținute, de marele gînditor, de marele satiric, de marele dramaturg. De multe ori dorim un lucru și nu de multe ori îl putem realiza. Pot spune că sînt fericitul care are putința să-și realizeze o veche dorință. Asta însă îmi sporește răspunderea față de realizare. În afară de îndatorirea pe care o am față de public, care așteaptă, sînt sigur, dintr-o astfel de operă, un spectacol demn de nivelul artistic al textului, o mai am și pe aceea ca în urma unei dorinți atît de prelungite să nu mă dezmint față de mine.

Promit cu „Ioana D'Arc“ un spectacol în care concepția shawiană să pătrundă pregnant în sală, un spectacol de idei și de sentimente, nu de atitudini gratuite, un spectacol prin care să putem privi trecutul în lumina concepției zilei de azi.

LIVIU CIULEI

Scenă de la repetiție, cu piesa Ioana d'Arc. Direcția de scenă: Liviu Ciulei. În rolul titular: Clody Bertola.

Repetiție la „Vilegiaturiștii”

Înarmată cu un creion bine ascuțit și cu un carnet nou, nouț, am intrat pe ușa Teatrului „C. Nottara”, hotărâtă să aflu cât mai multe noutăți pe care să le împărtășesc grabnic cititorilor noștri.

Intr-o lumină neobișnuită pentru scenă — îndeobște scaldată în focul reflectoarelor — actorii își întrerupseseră replicile pentru câteva minute, ascultând atenți observațiile regizorale ale tovarășului M. Raicu. Se repeta un fragment din piesa „Vilegiaturiștii” de Maxim Gorki.

— Tovarășe Raicu, vă rog să-mi spuneți câteva cuvinte despre piesa pe care o puneți în scenă.

— Vă voi răspunde cu plăcere, deoarece spectacolul mă intere-

Se repetă „In căutarea bucuriei”

IN CULISELE TEATRULUI

sează foarte mult prin tematica sa; deși este vorba de intelectualitatea de acum 50 de ani, foarte multe probleme, aproape toate chiar, prezintă astăzi o actualitate deosebit de stringentă. Incepînd cu dragostea, prietenia, și terminînd cu atitudinea față de viață, față de lume în general, toate problemele ridicate în această piesă sînt perfect actuale.

„Vilegiaturiștii“ lui Gorki, se joacă pentru prima oară în țara noastră și este una dintre piesele sale cele mai dificile, datorită caracterelor foarte complexe pe care le înfățișează. Deși aceasta este o trăsătură generală a scrierilor sale, în „Vilegiaturiștii“ o găsim relevată în mod special.

— Piesa pe care o repetăm se încadrează în grupul de lucrări dramatice intitulate de însuși Gorki „scene“. Ni se prezintă ca un uriaș caleidoscop compus din nenumărate bucățele, aparent independente, dar care de fapt au o legătură între ele și greutatea constă tocmai în găsirea acestor legături. Iată de ce piesa reprezintă o treabă deosebit de greu de făcut din punct de vedere spectacologic. Întreg colectivul ne străduim să închegăm un spectacol unitar, care să reușească să capteze atenția spectatorilor“.

Aparatul de fotografiat a surprins un moment din repetiție apoi după ce am mulțumit pentru bunăvoință m-am strecurat binișor afară.

...Și m-am pomenit în mijlocul colectivului care repeta „In căutarea bucuriei“, de Victor Rozov. Regizorul? O veche cunoștință a noastră, apreciatul actor Ion Gheorghiu.

De la T.E.S.

● „Un șirag de perle“ este titlul spectacolului de folclor evreiesc pe care-l pregătesc I. Bercovici și H. Schwartzman.

Sevilla Pastor
și Dina König
în „Mirale Efros“

● 45 de zile durează turneul T.E.S. care a început vineri 6 aprilie, cu piesele „Un vis Goldfadenian“ dramatiizare și regie de Iacob Rotbaum, regizorul Teatrului Evreiesc din Polonia și „Raiul pe pămînt“ de Stolper și Bălan.

● Tot 45 de zile durează turneul întreprins de Beno Popliker, Dina König, Isac Havis și Bibiana Strulovici, care prezintă în țară „Un cîntec și o glumă“. Este un recital din „Tevie lăptarul“ de Șalom Alehem, din opera lui Peretz și muzica lui Goldfaden.

● Sevilla Pastor e pusă pe ... indiscreții. De la ea am putut afla, ceea ce secretariatul literar ne tănuia. Bună oară, că Flavius și Berg pregătesc pentru stagiunea de vară un spectacol „Dela A pînă la Z“ cu muzică de H. Reininger și E. Săculeț.

De asemenea, tot în vara aceasta, cu prilejul împlinirii a 10 ani de activitate a Teatrului Evreiesc de Stat din București, H. Stolper și M. Balan vor spune publicului „A ghit iontáf“ (Sărbătoarea). E un spectacol de estradă cu mare fast și muzică de H. Schwartzmann și A. Giroveanu.

„C. NOTTARA“

OMUL IN ROBA

Piesă în 3 acte
de Pavel Kohout.

„Să nu credeți că oamenii merg la teatru numai ca să se distreze. Ei mînă acolo dorința nu mai puțin firească de a vedea ce se petrece în sufletul altor oameni și a le cîntări gîndurile lor cele mai tainice. Să le dăm această satisfacție; pentru asta nu vom plămui o acțiune și vom abandona rînduialile și amănunțele inutile, ca structura dramatică sau decorurile. Să încercăm a prezenta și a confrunța în fața spectatorilor unele fatalități, care — răsfrîngîndu-se asupra lor și făcînd apel în mod subtil și impetuos la sentimentele și experiențele lor — să-i facă să înțeleagă, pînă în cele din urmă — că ei înșiși sînt vizați. Cu cît mai puțin vor aplauda și cu cît mai mult vor fi lezați, cu atît mai mare poate fi socotit succesul!”

Acestea sînt cuvintele pe care tînărul dramaturg ceh Pavel Kohout le-a scris ca introducere la piesa sa. Pentru ca la sfîrșit să adauge:

„...Acolo unde nu se pune punctul pe „i“, binevoiți să priviți înlăuntrul personajelor. E posibil — bineînțeles — că părerile vor fi foarte diferite. Dar de asta am scris această piesă“.

Vă rugăm tovarășe Olteanu împărtășiți-ne cîteva gînduri despre piesa pe care o puneți în scenă la Teatrul Muncitoresc C.F.R.

— Despre „Omul în robă“? Nu m-aș sătura să vorbesc ceasuri întregi. Lucrarea dramatică a scriitorului ceh Pavel Kohout este una dintre cele mai interesante din cîte s-au scris în ultimul timp. Să vă povestesc acțiunea? Nu. Mai de grabă să vă spun cîteva cuvinte despre... Omul în robă, unul dintre personaje, acel judecător al studentei Lida Matissova, al lui Petrus, Milan Stibor, al tuturor eroilor care participă la desfășurarea dramei. Trebuie să știți că „Omul în robă“ nu este altcineva decît...

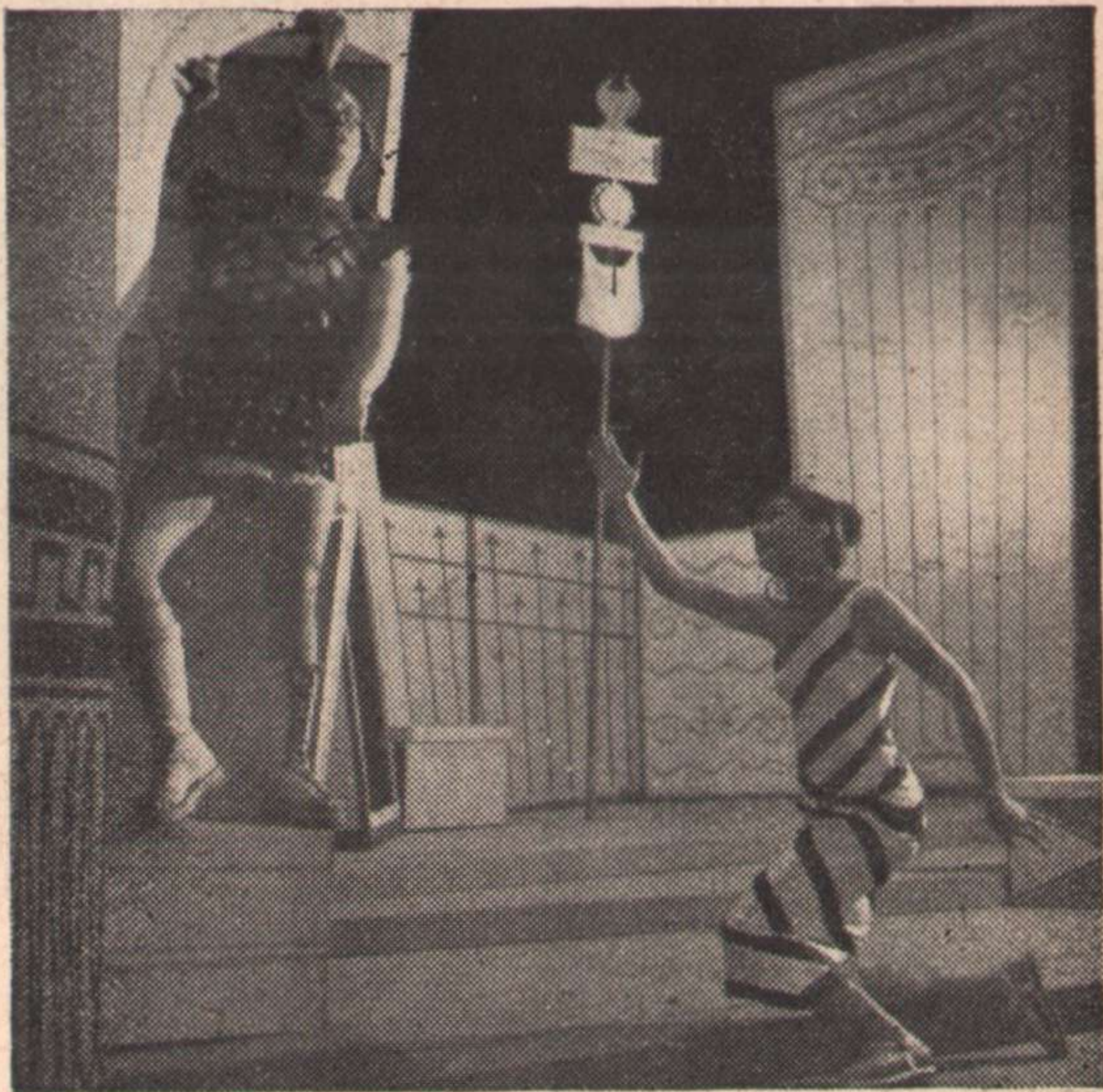
conștiința, propria lor conștiință. Ea îi acuză sau îi absolvă pe baza unor legi mai presus de cele scrise, în virtutea unei morale lăuntrice, pe care n-o poate eluda nimeni. Omul în robă nu este un procuror oarecare. El este oglinda gândurilor și acțiunilor unor oameni care în piesă nu sînt nici personaje pozitive nici negative ci, fiecare în parte, cîte un admirabil mozaic de calități și defecte. „Omul în robă” ne conduce spre analiza celor mai adînci resorturi ale omului, ne pune în fața unor procese de introspecție care scot la lumină — și într-un chip foarte dramatic — mecanismele sufletești cele mai intime.

Să pătrundeți în tainițele cele mai întunecoase ale inimii oamenilor, acolo unde dictează legi mai aspre și mai imperioase decît cele pe care le cunoaștem fiecare dintre noi, iată ce-și propune autorul, iată ce vă propunem, eu regizorul și actorii Fory Etterlé și Costel Gheorghiu, Maria Pătrașcu, Sergiu Demetriad, Marga Anghelescu, Eugenia Eftimie, Tamara Buciucianu, Const. Adamovici, Moscu Alcalay și Ion Aurel Manolescu.

Iată pentru ce spectacolul „Omul în robă” nu va fi jucat, ca să mă exprim în cuvinte obișnuite, „teatral”, pentru că autorul dorește să angreneze în procesul de dezvăluire a conștiinței, întreaga sală, pe fiecare spectator. Și acum ultimele cuvinte: Nu vreau să fac un spectacol de avangardă în care să se simtă mirosul teatrului experimental de altă dată, ci, pe niște „date” ale modestiei și ale firescului să încerc — cu ajutorul întregului colectiv — să invit spectatorii la cîteva ore de reflecție și de neobosită participare.

La Teatrul C.F.R. Giulești se rela „Soldatul fanfaron”, comedie de Plaut, versiunea românească de G. Teodorescu.

In fotografie: Luiza Derderian-Marcoci (Myrrha) și M. Alcalay (Pyrgopolinice).

MICA SERENADA
Mihaela Cotaru și Maria Sereea

Mica serenadă pentru doi îndrăgostiți
Mica serenadă pe trei note de gitară
O s-o ascultați
Cînd vă plimbați
Poate într-o seară
Și-o s-o fredonați
Indrăgostiți, fără să știți.

ILENUȚA
Dorina Drăghici

Nici cu Ileanuța mea
nu mi-e rușine
Și tare-i bine
Cînd sînt lîngă ea
Drăguța...
Că nici Ileanuța mea
N-o fi oricine,
Și pentru mine
Nu-i alta ca ea.

CINE N-A IUBIT
Mara Ianoli

Cine n-a iubit măcar odată
Ori care băiat și ori ce
Da...
Dar una e să-ți placă oricine
Și alta să ai norocul
Să dai de un om ca tine

UN PIANIST CÎNȚA
Tantzi Căpățînă

Un pianist cînta
Intr-un mic local
Un tangou banal
Și sentimental
Care-l plietisea.
El cînta de ani
Pentru cîțiva bani
Și absent bătea
Pe același ton
Ritmul monoton.

AM INCEPUT SA IMBATRINESC
Ioana Radu

Am început să -mbătrînesc
Am uitat că anii zboară
Vremea în loc n-o poți opri
Mai trece o zi și înc-o zi
Și-am început să -mbătrînesc...

VECINELE
Aida Moga și Didi Ionescu

**FEMEILE...
ȘI REFRENE**

DIN CONCERTUL SPECTACOL „INTRE NOI FEMEILE”
DE H. MĂLINEANU ȘI J. FULGA.

TEATRUL DE OPERĂ ȘI BALET AL R.P.R.

LA PIAȚĂ

Balet de Mihail Jora

Prezentarea unor scene dintr-o piață a unui oraș românesc de altădată... Iată un subiect cu adevărat „pitoresc“, nu numai pentru... muzicieni și coregrafi. Dar când muzica, coregrafia și pictura se reunesc în același spectacol, perspectivele frumuseții lui se întrevăd cu ușurință.

Să ne închipuim o piață, o piață mare, de prin preajma anu-

lui 1910... Dugheni cu verdețuri, movile cu varză, morcovii, castraveți, roșii, vinete, și printre ele pășind cu o aproximativă siguranță câțiva... bețivi. Pentru că în zori de zi, cel care se scoală devreme se întâlnește cu cel care se culcă târziu, iar acesta din urmă, proaspăt expedit dintr-o cârciumă cu ajutorul unui picior în spate, își aduce substanțiala sa contribuție la...trezirea cetățenilor.

Rînd pe rînd își fac apariția olteni cu coșurile pline, atîrnate de cobilițe, chivuțe cu bidinelele lungi pe umeri, negustori de „fiare vechi“, Kiva florăreasa și un plutonier cu blînda sa logodnică.

Iar pentru că florăreasa știe să „lege farmece“ care unesc pe

îndrăgostiți, plutonierul se lasă în voia ciudatului ritual, al cărui rezultat va fi însă cu totul altul: plutonierul este subjugat de farmecele Kivei, urmînd-o pas cu pas. Dar vai, buzunarele goale ale eroului nostru o dezamăgesc pe florăreasă, care nădăjduia să-și procure astfel mult rîvnita basma colorată din taraba negustorului. Invălmășala, apariția sergentului de stradă și... răpirea Kivei de către plutonierul îndrăgostit, produc în piață o zarvă, care nu se va liniști decît tîrziu... cînd, printre mormanele de zarzavaturi nu se mai află decît logodnica leșinată și firește... bețivul fermecat de melodiile unui taraf de lăutari.

Muzica lui Mihail Jora, în care sarcasmul și patosul se împletesc cu o discretă poezie, dau viață și farmec întregii scene făcînd-o să trăiască cu o admirabilă putere de sugestie.

„La piață“ este unul din cele mai valoroase și interesante ba-

lete romînești scrise de-a lungul deceniilor trecute.

Iar cît privește coregrafia... Tilde Urseanu este încă în plină pregătire. Să nu o stingherim deci.

(Desene de Ion Ipser)

In afară de baletul „La piață“, colectivul coregrafic al primei noastre scene muzicale pregătește și „Nunta în Carpați“, balet de Floria Capsali cu muzica de Paul Constantinescu, sub conducerea maestrului de balet Vasile Marcu. Seria premierelor coregrafice aflate în pregătirea Teatrului de Operă și Balet se va completa cu lucrarea compozitorului Zeno Vancea „Priculiciul“, care va fi realizată sub conducerea maestrului de balet Oleg Danovski.

„Oedip“, geniala operă enesciană, se află în faza de repetiții muzicale. Rolul titular, care oferă numeroase dificultăți vocale și muzicale este pregătit de două din tinerele noastre valori solistice: baritonii David Ohanezian și Nicolae Florei.

Dacă vă atrage, în spectacolele de operetă, luxul și fastul, permiteți-ne să vă prezentăm pentru început „fastuosul” decor al primului tablou din opereta „Studentul cerșetor”. Este curtea unei închisori cu studentul nostru, în zdrențe.

„Studentul cerșetor”

la

Teatrul de Stat de Operetă

Dar nu vă descurajați: nu va trece decât un singur tablou și tânărul nostru student în haine de prinț va cuceri inima frumoasei contese Laura.

Așa dar, studentul este în realitate un prinț? Vai, lucrurile stau tocmai dimpotrivă: așa zisul prinț Wladislaw Wibiky nu este în realitate decât Simon studentul cerșetor, căruia guvernatorul saxon Ollendorf i-a impus drept preț al eliberării din închisoare să joace acest rol pentru a se căsători cu frumoasa contesă poloneză Laura...

Vă veți întreba firește, ce anume l-a determinat pe Ollendorf să organizeze o asemenea farsă? Pur și simplu faptul că admirația sa asiduă pentru contesa Laura, a primit... răsplata pe care o vedeți. Mîndra poloneză după ce l-a pălmuit, i-a afirmat în auzul tuturor că detestă pe ocupant și că nu va accepta niciodată ca soț decât un compatriot.

Și astfel nunta are loc cu toată strălucirea care se cuvenea unui aseme-

nea prinț. Iar Bronslava, sora Laurei, pare la rîndul ei dispusă să se conso-

leze în curînd cu „secretarul“ prințului, care nu e decît Ian, tovarășul său de închisoare. Numai că, dacă prințul Wladislav Wibiky este în realitate un biet student cerșetor, la Ian lucrurile stau invers: adevăratul său nume este contele Opalinsky, căpitan în garda regelui izgonit al Poloniei, singurul om din Cracovia care cunoaște ascunzătoarea ducelui răsculat, Adam Cazimir... Să fie el oare într-adevăr în stare să trădeze acest secret guvernatorului Ollendorf pentru 200.000 de florini?

După cum vedeți, trădarea a fost comisă. De îndată ce Ollendorf dă în vileag farsa lui, spunînd tuturor invitaților că prințul Wibiky este în realitate un biet student, Ian îl informează că de fapt sub înfățișarea acestuia se ascunde... ducele Adam Cazimir.

Iată-l deci pe student în posesia unei a treia identități: Cea de a treia însă după cum vedeți, nu este tocmai comodă... Dar cei 200.000 de florini primiți de Ian drept plată a „trădării“ folosesc de fapt mișcării de eliberare a Cracoviei care va readuce independența Poloniei împlinind totodată dragostea celor patru tineri.

Astfel încît după actul al 3-lea spectatorii vor pleca mulțumiți... Numai că pînă atunci, trebuie să aștepte noua premieră „Studentul cerșetor“ de Millöcker, aflată în faza de pregătire la Teatrul de Stat de Operetă. Direcția de scenă aparține regizorului Peter Bejach din Dresda.

O NOUĂ „VĂDUVĂ VESELĂ“

Singura văduvă veselă la care râvnesc majoritatea primadonelor operetei, este fără îndoială aceea recomandată de... Lehar. În afară de faptul că e veselă, văduva-eroină, celebra Hana Glavari, este și o adevărată cumulară a calităților care se cer unor soliști de operetă: temperament, voce, suplețe, umor și.. firește rezistență.

În rolul „Văduvei vesele“ interpretat de Sili Popescu, a intrat de curînd și Puica Alexandrescu. Cum personajul are suficiente laturi, pe care fiecare interpretă le poate pune în valoare în modul său personal, nu încapă îndoială că „văduva“ realizată de Puica Alexandrescu va fi urmărită cu un interes susținut de inepuizabilul public al Teatrului de Stat de Operetă.

În spatele cortinei la **OPERETA**

Bucureștiul găzduiește noi oaspeți: regizorul Peter Bejach, prim dirijorul Teatrului de Operetă din Dresda, J. M. Niggel, și directorul tehnic al aceluiași teatru, Hans Mülbach, sosiți în țară în cadrul Convenției culturale cu Teatrul de Operetă din Dresda. Aceștia pun în scenă spectacolul „Studentul cerșetor“ de Karl Millöcker.

După „Studentul cerșetor“ știți care va fi noua premieră a teatrului? „Viața pariziană“ opereta lui Offenbach în versiunea românească semnată de Nicușor Constantinescu și George Voinescu. Spectacolul va fi montat în direcția de scenă a lui Sandu Eliad, iar conducerea muzicală va aparține lui Gherase Dendrino.

Colectivul Teatrului de Operetă s-a îmbogățit cu încă un cântăreț de valoare: tenorul Octavian Naghiu, distribuit în rolul principal (Șerban) din spectacolul „Vis de fericire“. Octavian Naghiu a debutat mai de mult pe tărîm muzical în calitate de instrumentist. Prețuind calitățile sale vocale, conducerea teatrului i-a acordat o bursă pe timp de un an, perioadă în care noul cântăreț și-a desăvîrșit studiile.

În stagiunea actuală bucureștenii vor aplauda opereta „Choufleuri“ de Offenbach în direcția de scenă a lui Lucian Ionescu. Spectacolul va fi completat cu baletul „Al mai tare om din lume“ de Filaret Barbu după o nuvelă de Victor Delamarina. Libretul este semnat de Elena Penescu Liciu.

FILARMONICA

DIN PHILADELPHIA

Celebra orchestră din Philadelphia (SUA) care ne vizitează țara în a 2-a jumătate a lunii mai, va da două concerte simfonice sub conducerea lui Eugen Ormandy. Concertele vor avea următorul program:

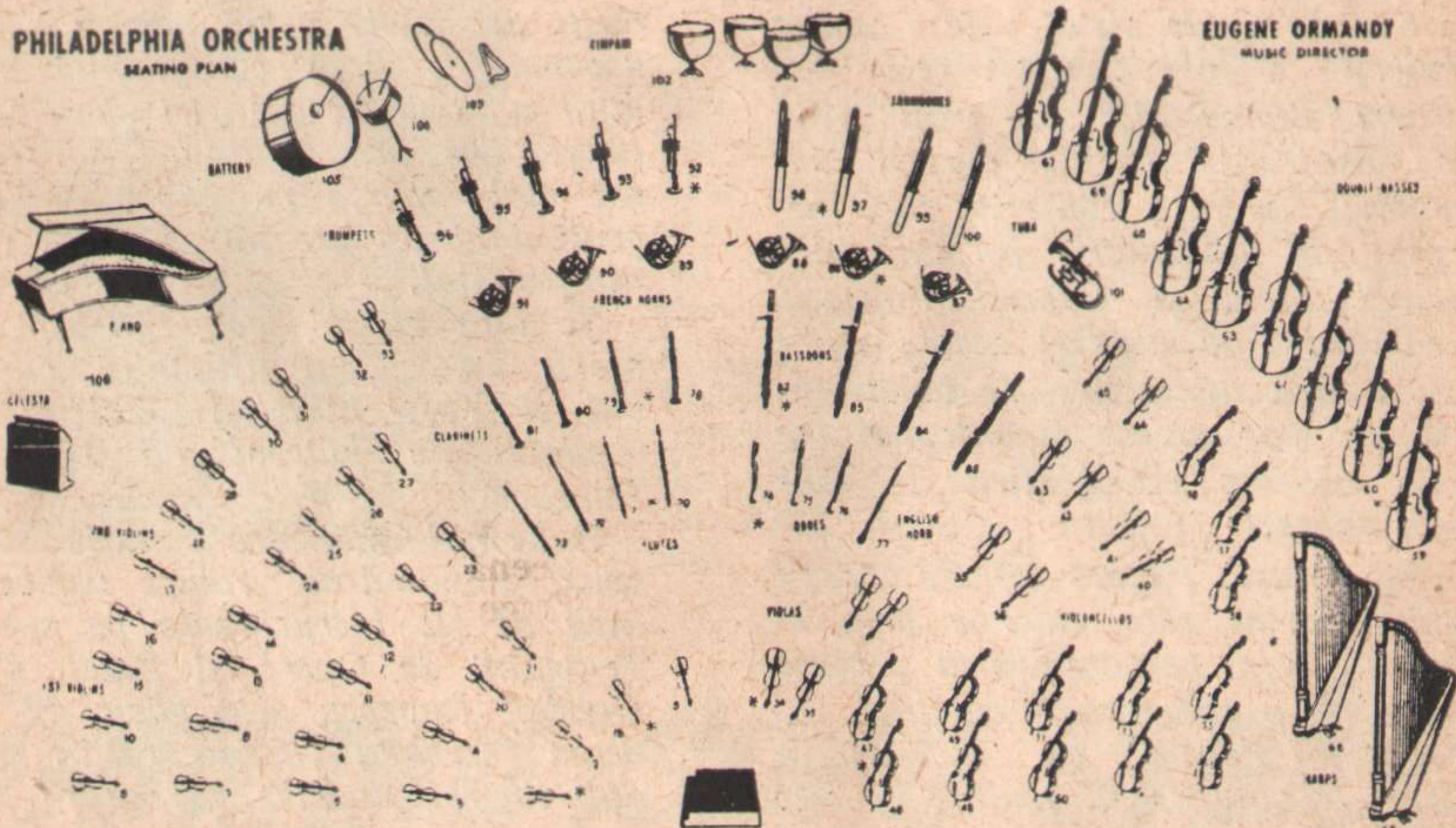
Primul concert. Bach: Tocata și fuga în re minor (transcrisă pentru orchestră de Eugen Ormandy); Sostakovici: Simfonia a 5-a; Gershwin: Un american la Paris; Stravinski: Suită din baletul „Pasărea de foc”.

Al doilea concert. Beethoven: Uvertura Egmond; Cezar Frank: Simfonia în re minor; Dello Joio: Variațiuni, ciaconă și final; Roussel: Bachus și Ariadna, suita nr. 2.

Aranjamentul orchestrei din Philadelphia, care a stîrnit cu ani în urmă un mare interes în lumea muzicală, contribuie în mare măsură la sonoritatea specifică a acestui vestit colectiv. În prezent, multe orchestre ale lumii — între care și unele filarmonici din țara noastră — folosesc un aranjament analog.

Pentru documentarea muzicală, publicăm această schemă de aranjament a orchestrei din Philadelphia care-și păstrează încă, după cum se poate vedea, unele trăsături originale.

PHILADELPHIA ORCHESTRA
SEATING PLAN

feminine nu se dezvoltă atât de diferit, de individual, ca în coregrafie.

Gabriel Popescu interpretează cu mare varietate, o largă gamă de personaje coregrafice: de la recenta creație, prințul Siegfried din „Lacul Lebedelor” — personaj visător și îndrăzneț, sub vălul candorii sale — la „Călin” — zburătorul cu negre plete — la demonica virilitate din tabloul „Noaptea Valpurgiei” sau înapoi, la romanticul și neputinciosul Evghenie (Călărețul de aramă), Gabriel Popescu dovedește că mișcările ritmice ale corpului omenesc — considerate pe nedrept ca limitate, sînt propice exprimărilor celor mai diverse, mai complexe.

Prestigiul artistic al lui Gabriel Popescu ca și cel al dansatoarei Irinel Liciu sau al atîtor alți balerini de frunte ai țării noastre — s-a legat fără îndoială de prestigiul întregii școli romî-

Gabriel POPESCU

Nu de mult titlul de „artist emerit” a fost conferit celor doi tineri dansatori, sau mai bine zis, pentru că pluralul pare aci nepotrivit, a fost conferit unei perechi de dansatori, formată din Irinel Liciu și Gabriel Popescu. Intr-atît s-au asociat aceste nume în mintea iubitorilor de balet, încît ele par să se fi integrat într-o entitate coregrafică de sine stătătoare.

Și totuși, fiecare dintre acești doi balerini este valoros prin el însuși, prin personalitatea proprie pe care o integrează cuplului coregrafic. Pentru că nicăieri în artă, trăsăturile masculine și cele

nești de balet, aflată azi în plină ascensiune. Arta coregraților romîni a dobîndit adînciri și semnificații noi prin legătura artistică tot mai strînsă cu excepționalele școli de balet ale Moscovei și Leningradului.

Și iată că Moscova însăși i-a oferit, în cadrul ultimului Festival al Tineretului și Studenților, medalia de laureat lui Gabriel Popescu.

Balerinul mai are multe de spus: nenumărate roluri așteaptă încă să fie întruchipate pe scena Teatrului de Operă și Balet. Dar Gabriel Popescu și-a găsit de pe acum întreaga consacrare în rîndul tinerei noastre coregrafii.

DOUA NOI
PRODUȚII ALE
STUDIOURILOR
SOVIETICE

DUELUL

Două noi producții sovietice, de factură deosebită, sînt așteptate cu mult interes. Prima este ecranizarea dramaticii povestiri a lui A. I. Kuprin „Duelul“ care se bucură de interpretarea Irinei Skobțeva, secundată de N. Komissarov, Andrei Popov, I. Puzîrev și alții. A doua producție va fi un film științifico-fantastic. Pornind de la rezultatele ultimelor cercetări ale savanților sovietici, „Drumul spre stele“ creează o interesantă imagine asupra apropiatului zbor interastral al omului.

Drumul spre stele

Școala PĂRINȚILOR

— Film cehoslovac —

O dramă personală l-a izgonit pe acest bărbat — trecut de mult de vârsta primei tinereți — din Praga, într-un obscur oraș de provincie. Profesor cinstit el va intra în conflict cu mediul refugiului său. Noii colegi, îmbâcsiți de rutină, îi vor măcina treptat și fără cruțare rezistența. Profesorul va sfârși prin a fugi din acest oraș, lăsînd să moară speranța unei adevărate fericiri personale, făgăduită de Novotna, tînăra profesoară cu care îl vedeți dansînd.

Ce hram poartă bătrînelul acesta suspect?

În fața anchetatorilor, figura lui rămîne liniștită, impasibilă. S-ar putea oare trage de la el și de la prea obișnuitul săculeț cu mere, firul care să ducă la o încurcată afacere de spionaj?

Scenă din noua producție a studiourilor din R. P. Chineză :

Spionaj contra Spionaj

— Înțelegeți? Dani este un copil din flori. Soțul meu nu mi-ar ierta acest păcat al tinereții. Nu-l pot primi în casa noastră.

— Eu l-am crescut de când l-ai abandonat. L-am îndrăgit. Acum este vorba însă de fericirea mea personală. Viitorului meu soț îi plac copiii, desigur, dar cu condiția să fie ai lui, nu străini. Incît...

Dani aude această târguială murdară, plină de calcule meschine dintre mama naturală și cea adoptivă. Este un moment culminant al tragediei acestui copil nenorocit, victimă a unor odioase convenții și prejudecăți burgheze. Cu sufletul pustiit de durere, Dani va ajunge pe linia ferată, în fața unui tren...

Producție a
studiourilor maghiare,

DANI

după scenariul lui Marianne Szemes și în
regia lui Mihaly Szemes. Interpreți: Klari
Tolnay, Margit Bara, Ferenc Kalai.

„Atentatul de la Sarajevo” a constituit subiectul multor filme de-a lungul ultimelor trei decenii de cinematografie. Un nou film cu acest titlu se va realiza în studiourile de la Belgrad în cadrul unei coproducții italo-jugoslave. Regia filmului „Atentatul de la Sarajevo” aparține lui Antonio Pietrangeli. Rolurile principale vor fi interpretate de Martine Carol, Frederic March și Daniel Gélin.

„Olimpia“ cunoscută piesă a scriitorului maghiar Ferencz Molnar va fi ecranizată în studiourile de la Budapesta. Coproducție italo-maghiară realizată de regizorul italian Carlo Ponti „Olimpia“ va fi interpretată de un mănunchi de actori din Roma și Budapesta. În rolul titular Sophia Loren.

* * *

Sonia Lutter, protagonista rolului titular din „Lissy“ va fi aplaudată în curînd alături de Paul Henker, Ubrich Thein, Wolfgang Stumpf și Horat Drînda în noul film polițist al Studiourilor Defa: „Se cunoșteau cu toții“. Regizorul artistic: Richard Gassehopp.

Regizorul Henry King, turnează la Paris o ecranizare a romanului „Fiesta“ de E. Hemmingway. Filmul — în culori și pe ecran lat — se va intitula „Și soarele răsare...“

Regizorul Claude Autant Lara a început turnarea unei coproducții franco-poloneze „Jucătorul“ după o nuvelă de F. Dostoievski. Rolul principal este interpretat de Gérard Philippe.

„Jurămîntul haiducilor“ se numește filmul care evocă luptele de odinioară ale poporului bulgar împotriva ocupației turcești. Actorul Apostol Karamiteff cunoscut spectatorilor noștri din filmul „S-au întîlnit în stradă“ deține rolul principal.

După „Moulin Rouge“ și „Folies Bergère“, un alt celebru cabaret parizian „Tabarin“ a devenit cadrul de acțiune al unui film cu același titlu. Regizorul noii producții este Richard Pottier. Interpreți sînt actorii Michèle Piccoli, Annie Corday, Silvia Lopez și Maria Mauban.

Hary Piel vedeta filmelor de aventuri de acum trei decenii reapare pe ecran ca îmblînzitor de lei în filmul „Bunii mei prieteni“.

* * *

Regizorul francez Julien Duvivier a dat „primul tur de manivelă“ filmului „Oala în clocot“ al cărui scenariu se inspiră după unul din romanele lui Emil Zola.

Se turnează o nouă versiune a filmului „Ben-Hur“. Noua versiune este realizată de casa de filme americană Metro-Goldwin-Mayer în studiourile „Cinecitta“ din Italia. Filmul va costa 10 milioane de dolari și va folosi în acțiune peste zece mii de figuranți.

Duvivier se străduiește să redea cu autenticitate atmosfera Parisului din timpul marelui romanțier, precum și fizionomia pitorească a cîtorva personaje din aceeași epocă.

* * *

Celebra cîntăreață franceză Juliette Greco a părăsit Parisul urmînd să interpreteze la Entebbe în Statul Unganda, principalul rol feminin din filmul american „Pămînt pustii“. Regizorul filmului este Vincent Sherman.

N. CERKASOV

Anul 1919. Teatrul Mariinski cunoștea succese neobișnuite. Publicul venea atras de un nume devenit celebru: Feodor Șaliapin.

Într-una din seri, în timp ce marele actor electrizase sala cu înalta sa artă, într-o scenă de masă un clovn a reușit să distragă atenția spectatorilor, înveselindu-i cu gagurile sale.

Șaliapin a întrerupt spectacolul și în prezența publicului a strigat: — „Luați-l de aici“.

Cine a bănuțit atunci că necunoscutul figurant, pentru care această împrejurare putea să însemne sfârșitul unei cariere abia începute, avea să devină una din cele mai reprezentative figuri ale teatrului și cinematografului sovietic. Pe tânărul de atunci, l-am văzut cu toții nu de mult, interpretând pe ecran pe nemuritorul hidalgo al lui Cervantes. Era, deci, N. Cerkasov.

De altfel, se pare că acest personaj l-a pasionat de-a lungul întregii sale cariere actricești, căci după absolvirea Institutului de Teatru din Leningrad, primul său rol a fost Don Quijote, jucat pe scena Teatrului Tînărului Spectator.

Pînă a ajunge la ansamblul Teatrului Academic de Stat din Leningrad, moment important în activitatea sa artistică, numele lui Cerkasov a putut fi citit pe afișele Teatrului de Operetă și în programele ansamblurilor de revistă.

El a fost acela care l-a desprins pe Pat de pe peliculă, aducîndu-l pe scenă și — împreună cu alți doi tineri, dintre care unul era B. Cirscoy — marele actor de azi, a alcătuit un trio care seamăna atît de bine cu celebrii Pat, Patachon și Charlie Chaplin. Acest trio a constituit mult timp un număr de atracție pentru teatrele de varietăți din Moscova și Leningrad.

În același timp, cronicarii de teatru nu au putut să nu consemneze succesul comicalului de operetă N. Cerkasov, pentru care s-au scris chiar roluri speciale.

Această bogată experiență acumulată în diverse genuri teatrale, dublată de un puternic talent, i-au dat lui Cerkasov posibilitatea creării unei atît de diverse galerii de personaje.

A jucat în film rolul lui Alexandru Nevski, a apărut pe ecran și pe scenă în Ivan cel Groaznic, a interpretat rolul lui C. A. Timiriazev, în filmul „Deputatul de Baltica“, a reînviat pe peliculă figura inventatorului radioului, A. S. Popov, a dat viață personajului I. V. Miciurin din piesa „Un vis împlinit“ și nu este cu puțință să se uite creația sa în rolul criticului de artă V. V. Slasov, din filmul „Musorgski“.

Iată și un amănunt grăitor pentru marea gamă a posibilităților sale actoricești; în timp ce interpreta rolul țareviciului Alexei din filmul „Petru I“, pe scena Teatrului de dramă „A. S. Pușkin“ crea figura lui Petru I. Jocul lui Cerkasov l-a uluit chiar și pe autorul piesei, Alexei Tolstoi.

De la veselul Paganel din „Copiii căpitanului Grant“, unul din primele sale filme și pînă la interpretarea plină de umanism a lui Don Quijote, cei aproape 40 de ani dedicați scenei și ecranului i-au adus lui Cerkasov un mare renume național și internațional.

AGENDA Cinematografică

— NOUTĂȚI DE LA REDACȚIA DE SCENARII —

Am bătut zilele trecute la ușa Redacției de scenarii, din Direcția Generală a Cinematografiei. Găzdă primitoare, tov. Emil Suter ne-a dat prilejul să notăm pe agendă cîteva știri interesante:

...Cu experiența primei lor adaptări cinematografice a schiței caragialești — „Două lozuri“, Aurel Micheles și Gh. Nagy intenționează să realizeze o altă ecranizare din opera marelui nostru scriitor clasic. Tinerii regizori încearcă să reunească într-o originală adaptare cinematografică două piese: „D-ale Carnavalului“ și „Conu Leonida față cu reacțiunea“ și schița „Grand Hotel — Victoria Romîna“. Pentru principalele roluri, cei doi realizatori vizează, printre alții, pe Gr. Vasiliu-Birlic și Al. Giugariu.

...Și iată ce am mai aflat în legătură cu scenariile la care mai lucrează diferiți autori, sau care au fost deja primite în redacție.

În stadiul foarte avansat de lucru se găsesc scenariile „Unitatea necunoscută“ de Dragoș Vicol și D. Lefter și „Orașul cu fete bogate“ de Malvina Urșianu-Anghel.

Tinerii scriitori Francisc Munteanu și D. Carabăș, împreună

cu regizorii Sinișa Ivetici și A. Blaier au prezentat două schițe cinematografice, pentru tema unui eventual film pentru copii și tineret, intitulat provizoriu „Mingea“.

Un scenariu care pînă acum a întrunit sufragii unanime este „Fericirea vine mîine“ de Sanda Doiniș. Deși un debut, lucrarea are calități deosebite. Ea surprinde într-un chip foarte interesant aspecte din viața țăranilor colectivști.

Pe o linie tematică asemănătoare se înscrie și noul scenariu al lui P. Luscalov, „Cotitura“.

Însfîrșit, am mai fost informați că Francisc Munteanu lucrează la ecranizarea propriului său roman „Statuile nu rîd niciodată“, iar tînărul regizor M. Drăgan intenționează să transpună pe ecran povestirea lui Panait Istrati, „Cosma“.

SCENARISTUL SIMION MACOVEI NE PREZINTĂ „VALETUL DE CUPĂ“

Pe una din ușile Direcției Generale a Cinematografiei a apărut o nouă tăbliță: Echipa de filmare „Valetul de cupă“.

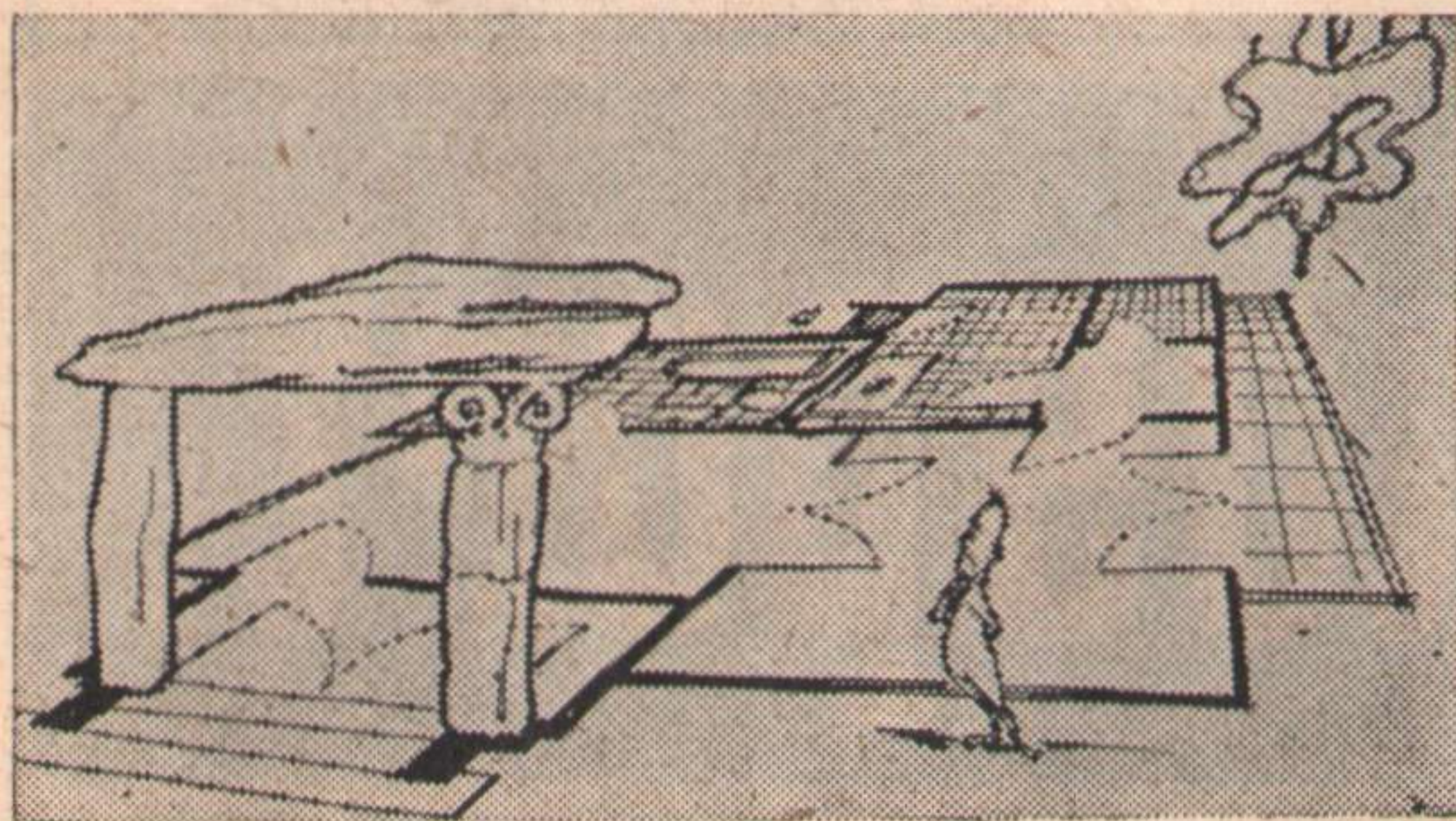
Este semnul că pe platourile de la Bufta va intra în lucru un nou film.

Despre acest film, ne vorbește chiar autorul scenariului, tov. Simion Macovei.

— „Valetul de cupă“ va fi o comedie muzicală care nu urmărește însă divertismentul în sine. Cu toată factura lui „ușoară“, filmul își propune un țel instructiv: educarea sentimentelor și dragostea față de profesia aleasă. Subiectul e luat din viața studenților de la Conservator, dar filmul nu are un caracter pur profesional și strict limitat. El se adresează tuturor tinerilor.

Fabulația este simplă: V. Mancaș (interpretat probabil de Iurie Darie) și Furdui sînt studenți la Conservator. Primul este un tînr foarte talentat, dar care privește cu prea multă ușurință meseria pe care și-a ales-o, dedicîndu-se mai puțin studiilor și mai mult sexului slab. Spre deosebire de el, Furdui este absorbit numai de preocupările profesionale. Pentru Furdui, dragostea pune mai multe probleme chiar decît frumoasele melodii pe care le compune și pe care prietenul său le fredonează fetelor.

Dar, ca în orice comedie, inevitabilul se produce. Timidul Furdui este pus în situația să rezolve și o „problemă de dragoste“.

DIALOG TELEFONIC CU POPESCU GOPO

— *Tovarășe Gopo, vă rugăm să ne spuneți câteva cuvinte despre ceea ce aveți în prezent pe șantierul desenului animat.*

— *Lucrez la masa de montaj, „Musca cu bani“. Am reluat munca întreruptă la 1 aprilie.*

— *De ce ați întrerupt-o atunci?*

— *A trebuit să închei urgenți finisarea filmului „Șapte arte“, astfel încît la 15 aprilie să fie în avion, în drum spre Cannes.*

— *L-ați urcat în avion cu speranța unei reeditări a succesului obținut cu „Scurtă istorie“?*

— *Nu vă pot mărturisi decît că l-am urcat... cu emoție.*

— *„Musca cu bani“ e un desen animat?*

— *Nu. E un film cu actori. Un singur personaj e desenat: musca. Într-un timp care durează cît o împușcătură de revolver, musca povestește spectatorilor conflictul născut în casa unei familii, la care a fost martoră. Este o satiră pigmentată cu umor la adresa felului ușor în care eroul principal — un tînr — vrea să-și construiască viața.*

— *Ce actori v-au filmat?*

— *Nici un actor. Numai neprofesioniști, selecționați după criteriul fizionomiei: jucătorul de rugby Mihai Dumitrescu — eroul principal — ziarista Ioana Tudor, casnica Zina Bogoz, arhitectul Popescu-Lac, pensionarul Alexandrescu și alții.*

— *Mulțumesc, tovarășe Popescu-Gopo.*

— E ULTIMA OARĂ CIND ÎȚI MAI FAC
SERVICIUL ACESTA. ALTA DATA SĂ-ȚI DE-
PUI BULETINELE DIN TIMP.

Pronosport.

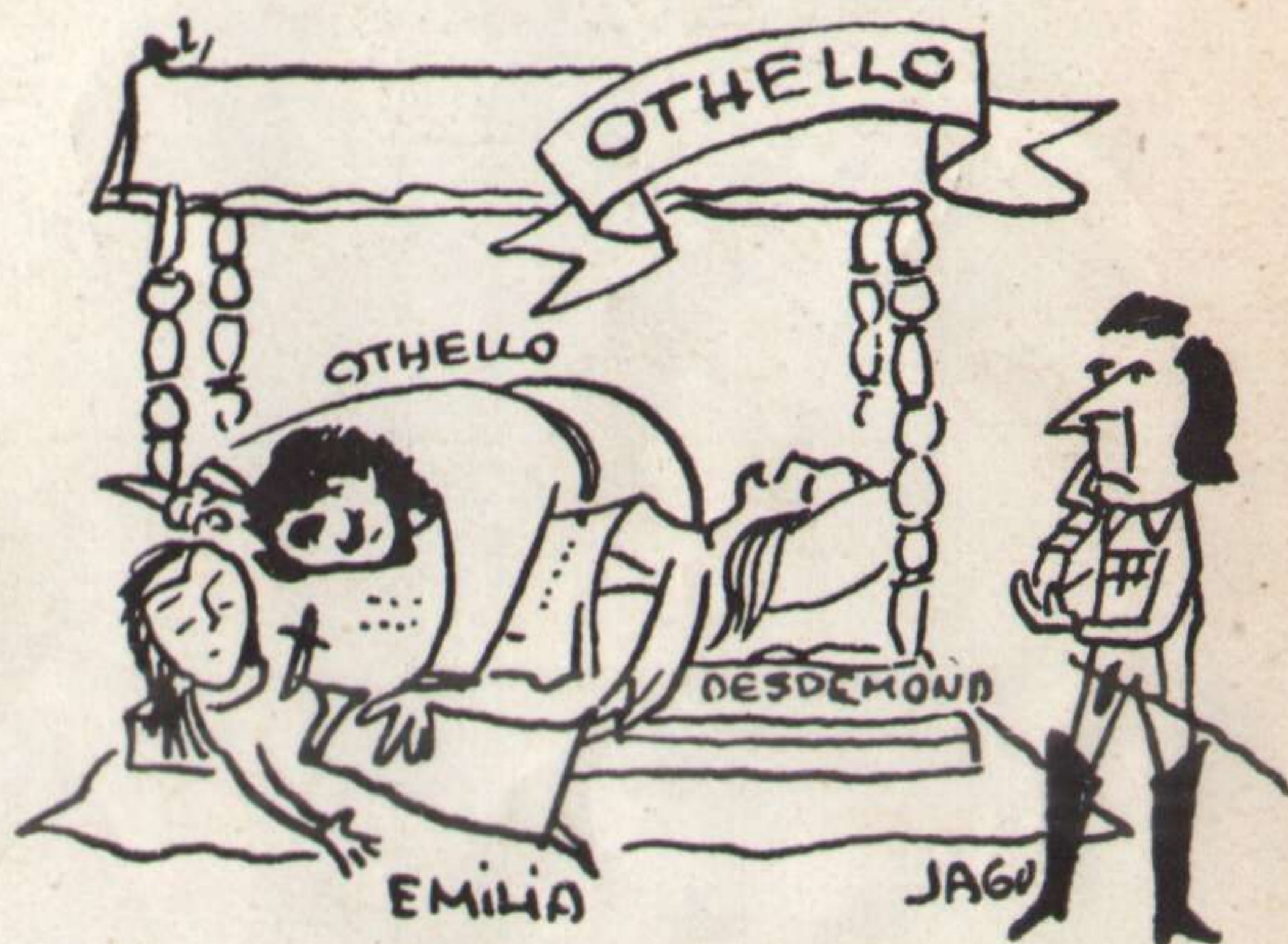
EDITURA DE STAT PENTRU IMPRIMATE ȘI PUBLICAȚII
Adresa Redacției: SCENA ȘI ECRANUL, str. Elie Radu 5 (Tel. 3.97.81)

**SHAKESPEARE
ASTĂZI**

— OTRAVA NU SE DA DECIT
DUPĂ REȚETĂ, DAR AM GASIT
UN ȘARPE „LA NEGRU“.

IAGO: — AM IMPRESIA CĂ
MI-AM DEPAȘIT PLANUL.

umor maghiar

DIN REVISTA „FILM,
SZINHÁZ, MUZIKA“

UN ROMEO AL TIM-
PURILOR NOASTRE.

